
JOKO TAHI 76

Tapahtumat kehittyvät. Syntyy kokoomus toisensa jälkeen, rintamalla toimeenpantuja vainotoimenpiteitä seuraavat vainotoimenpiteet selustassa, mutta „siitä on vähän hyötyä“, sillä nykypäivien pahin mätähaava, yleinen rappiotila maassa, kasvaa edelleenkin saaden yhä uhkaavamman luonteen.

Maa on nälänhädän partaalla. Kasani ja Nizhni-Novgorod, Jaroslavl ja Rjazan, Harkov ja Rostov, Donetsin kaivosalue ja Keskinen teollisuusalue, Moskova ja Pietari, rintama ja lähiselusta — kaikki ne ja monet muut paikkakunnat kokevat kireätä elintarvikepulaa. On jo alkanut nälkämellakoita, joita vastavallankumouksen asiamiehet käyttävät vielä toistaiseksi taitamattomasti hyväkseen...

„Talonpojat eivät anna viljaa“, valitetaan kaikkialta.

Mutta talonpojat eivät ole „antamatta viljaa“ „tyhmyytensä vuoksi“, vaan siksi, että he ovat kadottaneet uskon hallitukseen eivätkä halua enää „auttaa“ sitä. Maalis- ja huhtikuussa talonpojat uskoivat Neuvostoihin ja niiden kautta myöskin hallitukseen, ja

viljaa tuli runsaasti niin kaupunkeihin kuin rintamallekin. Nyt he kadottavat uskonsa hallitukseen, joka suojelee tilanherrojen etuoikeuksia, — ja viljaa ei enää ole. Säästään varastoja talonpojat pitävät parempana odotella „parempia aikoja“.

Talonpojat eivät ole „antamatta viljaa“ ilkeyksissään, vaan siksi, että he eivät voi vaihtaa sitä mihinkään. Talonpojat tarvitsevat karttuunia, jalkineita, rautaa, paloöljyä ja sokeria, mutta noita tuotteita viedään heille vähäinen määrä; ja on järjetöntä vaihtaa viljaa paperirahoihin, jotka eivät korvaa teollisuustavaroita ja joiden arvo lisäksi vielä laskee.

Me emme edes puhukaan kulkulaitoksen „sekasortoon joutumisesta“, sillä kulkulaitos on liian kehittymätön voidakseen palvella hyvin sekä rintamaa että selustaa.

Keskeytymättömän mobilisation yhteydessä, joka riistää maaseudulta parhaan työvoiman ja saa aikaan kylvöalan supistumisen, tämä kaikki johtaa kiertämättä elintarvikealan rappiotilaan, josta kärsii yhtäläillä sekä selusta että rintama.

Samalla kasvaa ja laajenee teollisuuden rappiotila, joka vuorostaan kärjittää elintarvikealan rappiotilaa.

Kivihiili- ja nafta-„nälkä“, rauta- ja puuvilla-„pula“, jotka aiheuttavat kutoma-, metallurgisten y.m. tehtaiden pysähtymisen, — kaikki ne ovat tuttuja kuvia, jotka saattavat maan alttiiksi teollisuuden rappiotilan, joukkomittaisen työttömyyden ja tavaranpuhan vaaralle.

Kysymys ei ole yksistään siitä, että työskennellessään etupäässä sotaa varten tehtaat eivät pysty samanaikaisesti tyydyttämään yhtäläisessä määrin

selustan tarpeita, vaan myöskin siitä, että pääoma kärjistää keinotekoisesti kaikkia noita „nälkiä“ ja „pulia“ joko nostaakseen tavarain hintoja (keinottelu!) tai murtaakseen työläisten vastarinnan, kun nämä yrittävät kalliitten hintojen vuoksi saada korotetuksi palkkoja (kapitalistien italialaiset lakot!), tai saadakseen aikaan työttömyyttä sulkemalla tehtaita (työnsulut!) ja saattaakseen työläiset epätoivon purkauksiin sitä varten, jotta se voisi tehdä „ainiaaksi“ lopun työläisten „kohtuuttomista vaatimuksista“.

Kenellekään ei ole salaisuus, että Donetsin kaivosalueen kivihiiliteollisuudenharjoittajat supistavat tuotantoa ja aiheuttavat työttömyyttä.

Kaikille on tunnettua, että huutaessaan puuvilla-„nälästä“ Taka-Kaspian alueen puuvillanviljelijät itse kätkevät piiloon miljoonia puutia puuvillaa keinotekolukutarkoituksessa. Ja heidän ystävänsä, kutomatehtailijat, jotka itse järjestävät tuota keinottelua ja käyttävät hyväkseen sen hedelmiä, huutavat teko-pyhästi puuvillan puutteesta, sulkevat tehtaita ja kiristävät työttömyyttä.

Kaikki muistavat Rjabushinskin uhkauksen „tarttua kurkkuun“ vallankumouksellista proletariaattia „nälän ja kurjuuden luisella kädellä“.

Kaikille on tunnettua, että kapitalistit ovat jo siirtyneet sanoista tekoihin ja saaneet aikaan Pietarin ja Moskovan asukasluvun vähentämisen ja monien tehtaiden sulkemisen.

Seurauksena on lähestyvä teollisuuselämän halvaus ja vaara, että tavarat loppuvat kokonaan.

Me emme edes puhukaan syvällisestä finanssipulasta, jota Venäjä nyt potee. 50—55 miljardin

ruplan velat, jotka vaativat vuosittain kolme miljardia ruplaa korkoihin tuotantovoimien kasvun yleisesti vähentyessä, puhuvat kyllin selvästi Venäjän finanssien tukalasta tilasta.

Viimeiset „vastoinkäymiset“ rintamalla, joita jonkun taitava käsi on provosoinut niin onnistuneesti, vain täydentävät yleistä kuvaa.

Maa on menossa hillittömästi ennenkuulumatonta katastrofia kohti.

Hallitus, joka on antanut lyhyessä ajassa tuhat ja yksi vainotoimenpidettä eikä ainoatakaan „yhteiskunnallista uudistusta“, on aivan kykenemätön johdattamaan maata pois kuolemanvaarasta.

Enemminkin. Täyttyessään toisaalta imperialistisen porvariston tahtoa ja haluamatta toisaalta nyt heti lakkauttaa „Neuvostoja ja Komiteoita“ hallitus saa aikaan yleisen tyytymättömyyden purkauksen niin oikealla kuin vasemmallakin.

Toisaalta kadettien johtama imperialistinen kopla pommittaa hallitusta vaatien siltä „päättäväisiä“ toimenpiteitä vallankumousta vastaan. Purishkevitch, joka muutama päivä sitten puhui „kenraalikuvernöörien“ „sotilasdiktatuurin“ ja „Neuvostojen vangitsemisen“ välttämättömyydestä, lausui vain avomielisesti julki kadettien toivomukset. Heitä tukee liittolaismaiden pääoma, joka painostaa hallitusta alentamalla jyrkästi ruplan kurssia pörssissä ja karjuu: „Venäjän on sodittava eikä jaariteltava“ („Daily Express“, kts. „Russkaja Volja“ 77, elokuun 18 pnä).

Kaikki valta kotimaisille ja liittolaismaiden imperialisteille — sellainen on vastavallankumouksen tunnus.

Toisaalta kasvaa syvä tyytymättömyys laajoissa työläis- ja talonpoikaisjoukoissa, jotka on tuomittu maattomuuteen ja työttömyyteen ja joita vastaan kohdistetaan vainotoimenpiteitä ja kuolemanrangaistuksia. Pietarissa toimitetut vaalit, jotka horjuttivat sovittelijapuolueiden voimaa ja arvovaltaa, kuvastivat erittäin kirikkaasti vielä eilen sovittelijoihin luottaneiden talonpoikais- ja sotamiesjoukkojen siirtymistä vasemmalle.

Kaikki valta köyhimpien talonpoikien tukemalle proletariaatille — sellainen on vallankumouksen tunnus.

Joko tahi!

Joko yhdessä tilanherrojen ja kapitalistien kanssa, ja silloin meillä tulee olemaan vastavallankumouksen täydellinen voitto.

Tahi yhdessä proletariaatin ja köyhimmän talonpoikaiston kanssa, ja silloin meillä tulee olemaan vallankumouksen täydellinen voitto.

Sopimusten ja kokoomusten politiikka on tuomittu romahtamaan.

Missä sitten on ulospääsy?

On tehtävä pesäero tilanherroista ja annettava maat Talonpoikaiskomiteoille. Talonpojat ymmärtävät sen, ja — viljaa tulee.

On tehtävä pesäero kapitalisteista ja järjestettävä pankkien ja tehtaiden demokraattinen valvonta. Työläiset ymmärtävät sen, ja — „työn tuottavaisuus“ nousee.

On tehtävä pesäero keinottelijoista ja sotarosvoista järjestämällä kaupunkien ja maaseudun välinen vaihto demokraattisille perusteille. Väestö ymmärtää sen, ja nälänhätä tulee poistetuksi.

On katkaistava imperialistiset paulat, jotka ovat kietoneet Venäjän joka taholta, ja julistettava oikeudenmukaiset rauhan ehdot. Silloin armeija ymmärtää, mitä varten se on aseissa, ja ellei Wilhelm suostu sellaiseen rauhaan, niin venäläiset sotilaat tulevat taistelemaan häntä vastaan kuin leijonat.

Kaikki valta on „siirrettävä“ proletariaatin ja köyhimpien talonpoikain käsiin. Lännen työläiset ymmärtävät sen ja aloittavat vuorostaan rynnäkön omia imperialistisia koplakuntiaan vastaan.

Se on oleva sodan loppu ja työväen vallankumouksen alku Euroopassa.

Sellainen on Venäjän kehityksen ja koko maailman tilanteen viitoittama ulospääsy.

„Rabotshi“ № 1,
elokuun 25 pnd 1917

Artikkeli ilman allekirjoitusta .